

Дамян Дамянов

Излудявам в тази празна
стая...

Излудявам в тази празна стая,
пълна само с бяла самота.
колко съм осъден – не, не зная,
но присъда вечна ми е тя.
И летят като секунди дните,
а секундите – са векове!
Ще изгризя, полудял, стените!
Ще разбия с череп в кръв на две
или този зид, или главата!
Искам въздух! Искам ширине!
И накрай, превърнат в свирещ вятър,
може би ще падна в необята.
Най-свободен. Със душа поне.

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8541>]